

29 Αυγούστου, 1991

[Α. ΛΟΪΖΟΥ, Π.]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΕΜΕΤΑΚΛ ΑΛΟΥΜΙΝΙΟΥΜ ΛΤΔ,

Αιτητές,

v.

ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ ΜΕΣΩ ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΔΙ-
ΕΥΘΥΝΤΗ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΕΜΠΟΡΙΟΥ ΚΑΙ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑΣ,

Καθ' ου η αίτηση.

(Υπόθεση Αρ. 830/88).

Διοικητικό Δικονομικό Δίκαιο — Αίτηση παρεμβάσεως ενδιαφερόμενου μέρους — Επίκληση βάσιμου προσωπικού εννόμου συμφέροντος — Το δικαίωμα παρεμβάσεως είναι ανάλογο με αυτό του παρεμβαίνοντος σε Ελλάδα και Γαλλία — Ίδιες αρχές — Έννομο συμφέρον παρεμβαίνοντος έχει την ίδια ευρύτητα με έννομο συμφέρον αιτούντος.

5

Στην προσφυγή αυτή, όπου οι αιτητές προσέβαλαν την απόφαση των καθ' ων η αίτηση με την οποία απορρίφθηκε αίτησή τους για χορήγηση άδειας εισαγωγής 150 τόνων αλουμινίου, και μετά την καταχώρηση των γραπτών αγορεύσεων, καταχωρήθηκε από μέρους άλλης εταιρείας αίτηση για άδεια παρέμβασης στην προσφυγή ως ενδιαφερόμενα μέρη.

10

Με την ένορκη δήλωση που συνόδευε την αίτηση αυτή η εταιρεία αυτή υποστήριξε πως είχε βάσιμο προσωπικό έννομο συμφέρον στη διαδικασία καθ' ότι ήταν η ντόπια βιομηχανία της οποίας τα συμφέροντα προστάτευσε η προσβαλλόμενη απόφαση των καθ' ων η αίτηση.

15

Το Ανώτατο Δικαστήριο, δίδοντας άδεια παρεμβάσεως, αποφάσισε ότι:

Το δικαίωμα παρεμβάσεως τρίτου ως ενδιαφερόμενου μέρους είναι ανάλογο με εκείνο του παρεμβαίνοντος στην Ελλάδα και τη Γαλλία και το θέμα πρέπει να διέπεται πάνω στις ίδιες γραμμές. Σύμφωνα δε με τη βιβλιογραφία και νομολογία στην Ελλάδα, το έννομο συμφέρον του παρεμβαίνοντος κρίνεται με την ίδια ευρύτητα με την οποία κρίνεται το έννομο συμφέρον του ασκούντος την αίτηση ακυρώσεως. Περαιτέρω σύμφωνα με νομολογία το Συμβουλίου Επικρατείας της Ελλάδος "πας βιομήχανος έχει έννο-

25

4 Α.Α.Δ. Έμετακλ Αλουμίνιουμ Λτδ ν. Δημοκρατίας

μον συμφέρον προς προσβολή άδειας ιδρύσεως ή επεκτάσεως βιομηχανίας ομοειδούς επιχειρήσεως". Άνκαι το απόσπασμα αυτό δεν αναφέρεται στο δικαίωμα παρεμβάσεως αλλά προσφυγής εν τούτοις βοηθά στην προσέγγιση της άσκησης τέτοιου δικαιώματος.

- 5 Τα συμφέροντα της αιτήτριας εταιρείας αναπόφευκτα επηρεάζονται από την έκβαση της δίκης.

Άδεια δίδεται χωρίς έξοδα.

Αναφερόμενες υποθέσεις:

Vorkas and Others v. The Republic (1984) 3 CLR 87.

- 10 *Theodorides and Others v. Ploussiou (1976) 3 CLR 319.*

Pitsillos v. C.B.C. (1982) 3 CLR 208.

The Institute of Certified Public Accountants of Cyprus and Others v. The Republic (1987) 3 CLR 445.

Danos v. The Republic (1985) 3 CLR 2062.

15 Αίτηση.

Αίτηση από μέρος της Εταιρείας "Muskita Aluminium Ltd" για άδεια να παρεμβούν ως ενδιαφερόμενα μέρος.

N. Παπαευσταθίου για T. Παπαδόπουλο, για τους αιτητές.

- 20 *Στ. Ιωαννίδου (κα), Δικηγόρος της Δημοκρατίας Α', για τους καθ' ων η αίτηση.*

A.Σ. Αγγελίδης, για τους παρεμβαίνοντες αιτητές.

Cur. adv. vult.

- 25 Α. ΛΟΪΖΟΥ, Π. ανάγνωσε την ακόλουθη απόφαση. Με την προσφυγή της αυτή η αιτήτρια Εταιρεία ζητά την ακύρωση της απόφασης των καθ' ων η αίτηση με την οποία απέρριψαν την αίτησή της για χορήγηση άδειας εισαγωγής 150 τόνων αλουμινίου τύπου Mill Finish.

Μετά την καταχώρηση των γραπτών αγορεύσεων κα-

ταχωρήθηκε από μέρος της Εταιρείας "Muskita Aluminium Ltd", αίτηση με την οποία ζητούν να τους δοθεί το δικαίωμα να παρέμβουν ως ενδιαφερόμενα μέρη στην παρούσα προσφυγή.

Η αίτηση αυτή βασίζεται, όπως αναφέρεται σ' αυτή, στο άρθρο 11(2) του περί Απονομής της Δικαιοσύνης Ποικίλοι Διατάξεις Νόμου 1964 (Νόμος Αρ. 33 του 1964), και των Κανονισμών 13, 17, 18, και 19 των περί Ανωτάτου Συνταγματικού Δικαστηρίου Κανονισμών του 1962, στο άρθρο 32 του περί Δικαστηρίων Νόμου του 1960 και του Άρθρου 30 του Συντάγματος, όπως και στις γενικές εξουσίες και την πρακτική του Δικαστηρίου. 5 10

Τα γεγονότα πάνω στα οποία στηρίζεται η αίτηση εκτός απ' όσα περιέχονται στο φάκελο της προσφυγής, φαίνονται στην ένορκη δήλωση που συνοδεύει την αίτηση στην οποία αναφέρεται ότι οι αιτητές είναι πρόσωπα τα οποία θα επηρεαστούν άμεσα από την έκβαση της παρούσας προσφυγής, έχουν "βάσιμον έννομον προσωπικόν συμφέρον εις την διαδικασίαν εν σχέσει με το αποτέλεσμα αυτής" και ότι "εκ παραδρομής και/ή άγνοιας της διαδικασίας δεν έλαβαν μέρος μέχρι σήμερα". 15 20

Οι αιτητές καταχώρησαν ειδοποίηση ενστάσεως και υποστήριξαν ότι η προσφυγή προσβάλλει την εγκυρότητα της απόφασης των καθ' ων η αίτηση με την οποία αυτοί απέρριψαν αίτηση των αιτητών για χορήγηση άδειας εισαγωγής 150 τόνων αλουμινίου και ότι η αιτήτρια Εταιρεία δεν νομιμοποιείται να είναι διάδικος στην προσφυγή διότι στερείται εννόμου συμφέροντος και ούτε έχει συμφέρον οποιασδήποτε μορφής στη διαδικασία. Επιπλέον υποστηρίχθηκε ότι η έκβαση της προσφυγής, οποιαδήποτε και αν είναι, δεν επηρεάζει τα συμφέροντα της αιτήτριας Εταιρείας. 25 30

Ο δικηγόρος των παρόντων αιτητών επικαλέσθηκε υπέρ της αίτησης των το γεγονός ότι οι αιτητές στην προσφυγή αναφέρουν στην παραγράφο 2 των γεγονότων της προσφυγής ότι είχαν υποβάλει αίτηση για άδεια εισαγωγής αλουμινίου αφού προηγουμένως είχαν διαπραγματευ- 35

- θεί με την Ελληνική Εταιρεία "Exalco S.A." για την αγορά του αλουμινίου σε τιμή πολύ χαμηλότερη της ντόπιας βιομηχανίας "Muskitas", που είναι οι παρεμβαίνοντες αιτητές, και ότι επεφύλασσαν το δικαίωμα να αναφερθούν σε έκταση στα πραγματικά γεγονότα της παρούσης υπόθεσης, όπως και στο επιλήψιμο, κατά τη γνώμη τους, τρόπο με τον οποίο αντιμετώπισαν την αίτηση των αιτητών για άδεια εισαγωγής αλουμινίου στο κατάλληλο στάδιο.

- Επιπλέον επικαλούνται το γεγονός ότι η απόρριψη της αίτησής τους όπως φαίνεται στο Τεκμήριο Α, έγινε για σκοπούς προστασίας της ντόπιας βιομηχανίας η οποία δεν είναι άλλη από τους παρόντες αιτητές. Από δε τη γραπτή αγόρευση της Δημοκρατίας προκύπτει το θέμα της προστασίας των παρόντων αιτητών. Υποστήριξε δε ότι έπρεπε να τους επιτραπεί να εμφανιστούν ως ενδιαφερόμενο μέρος γιατί αν εδίνετο η άδεια εισαγωγής στους αιτητές θα στερούντο αυτοί παραγγελιών.

- Προς υποστήριξη της θέσης του αυτής παρέπεμψε το Δικαστήριο στις πιο κάτω αποφάσεις, *Vorkas and Others v. The Republic* (1984)3 C.L.R. 87, και *Theodorides and Others v. Ploussiou* (1976)3 C.L.R. 319, *Pitsillos v. C.B.C.* (1982)3 C.L.R. 208, και *The Institute of Certified Public Accountants of Cyprus and Others v. The Republic* (1987)3 C.L.R. 445 και *Danos v. The Republic* (1985)3 C.L.R. 2062.
- Επίσης έγινε αναφορά στη σχετική Ελληνική Νομολογία όπως και σε άρθρο του Καθηγητή Σκουρή που βρίσκεται στον Τιμητικό Τόμο του Συμβουλίου Επικρατείας 1929-1979, Τόμος Ι, σελ. 371 και ειδικά στις σελ. 374-379 και 385-386, όπου αναπτύσσεται το θέμα της διαφοράς μεταξύ ανταγωνιστών και όπου η δισκελής παρουσία διαδίκου γίνεται τρισκελής με αίτηση του ανταγωνιστή που ευνοήθηκε.

- Η δικηγόρος της Δημοκρατίας υιοθέτησε τα όσα ο κ. Αγγελίδης υπέβαλε και υποστήριξε ότι από τα γεγονότα στα χέρια της τα οποία θα περιληφθούν στη συμπληρωματική αγόρευση που το Δικαστήριο επέτρεψε να καταχωρηθεί, η παρεμβαίνουσα Εταιρεία έχει έννομο συμφέρο έμμεσα στην παρούσα διαδικασία και θα έπρεπε να της

επιτραπεί να παρέμβει για την ορθότερη απονομή της δικαιοσύνης.

Στην υπόθεση *Vorkas and Others v. The Republic* (ανωτέρω), γίνεται επισκόπηση της νομικής πλευράς του θέματος της παρεμβάσεως τρίτου. Γίνεται δε αναφορά στην υπόθεση *Theodorides and Others v. Ploussiou* (ανωτέρω), στην οποία δεν οριοθετήθηκε η έκταση του δικαιώματος παρεμβάσεως τρίτου, αλλά υπεδείχθη ότι το δικαίωμα εφέσεως και κατ' επέκταση το δικαίωμα παρεμβάσεως τρίτου ως ενδιαφερομένου μέρους είναι ανάλογο προς εκείνο του παρεμβαίνοντος στην Ελλάδα και τη Γαλλία και ότι το θέμα θα πρέπει να διέπεται πάνω στις ίδιες γραμμές.

Όπως δε αναφέρεται στην Αίτηση Ακυρώσεως του Τσάτσου, Έκδοση Τρίτη σελ. 379:-

"Η έννοια του συμφέροντος του νομιμοποιούντος τον παρεμβαίνοντα είναι ευρύτερα της έννοιας του συμφέροντος, όπερ απαιτείται προς νομιμοποίησιν του αιτούντος, δοθέντος ότι δια της αιτήσεως ακυρώσεως εκινήθη πλέον η ακυρωτική διαδικασία και αφ' ενός δεν υπάρχει ανάγκη να είναι το κίνητρον της προσθέτου παρεμβάσεως εξ ίσου προς το κίνητρον του αιτούντος ισχυρόν, αφ' ετέρου δε συντρέχει λόγος, προς ασφαλέστεραν απονομήν του δικαίου, ν' ακουσθή και η πρόσθετος τη διοικήσει παρεμβασίς. Ο αρμόδιος Υπουργός προκειμένου περί δίκης επί ακυρώσει πράξεως νομικού προσώπου ασκούντος διοίκησιν, παρεμβαίνει υπέρ ή κατά του κύρους της πράξεως ταύτης και τούτο άνευ καταθέσεως και κοινοποιήσεως δικογράφου παρεμβάσεως.

Η παρέμβασίς εν τη επί ακυρώσει δίκη είναι πάντοτε παρέμβασίς πρόσθετος, μη υφισταμένης εν τη δίκη ταύτη κυρίας παρεμβάσεως."

Στο Δίκαιο των Διοικητικών Διαφορών του Στασινόπουλου, Έκδοση Τέταρτη στη σελ. 245 σε αναφορά προς το Άρθρο 17 του Νομοθετικού Διατάγματος 3830 (1958),

με το οποίο διευκρινίστηκε στην Ελλάδα το ζήτημα της ασκήσεως παρεμβάσεως στη δίκη για αίτηση ακυρώσεως αναφέρονται τα πιο κάτω:

5 "Το έννομον συμφέρον του παρεμβαίνοντος κρίνεται με την ιδίαν ευρύτητα, με την οποίαν κρίνεται το έννομον συμφέρον του ασκούντος την αίτησιν ακυρώσεως. Π.χ. εις δίκην αφορώσαν το σχέδιον πόλεως, δύναται να παρέμβη ο οικείος δήμος, αλλά και πας παρόδιος ιδιοκτήτης (Σ.Ε. 187 (1939)), φαρμακευτικός σύλλογος 10 έχει έννομον συμφέρον να παρέμβη εις δίκην αφορώσαν άρνησιν του αρμοδίου υπουργού, να χορηγήση άδειαν φαρμακείου (Σ.Ε. 480 (1930), 299 (1932)), οι περιλαμβανόμενοι εις πίνακα προακτέων υπάλληλοι έχουν έννομον συμφέρον να παρέμβουν κατά την συζήτησιν αιτήσεως ακυρώσεως, στρεφομένης κατά του πίνακος τούτου (Σ.Ε. 744 (1932)) κλπ."

Στον Τιμητικό Τόμο του Συμβουλίου Επικρατείας (πιο πάνω), σελ. 385, γίνεται αναφορά στο δικαίωμα αιτήσεως ακυρώσεως εναντίον επαγγελματικών αδειών και αδειών 20 ιδρύσεως επιχειρήσεων, όπου αναφέρεται ότι δεν προσκόπτουν κατά κανόνα στην έλλειψη εννόμου συμφέροντος εάν προέρχονται από ανταγωνιστές. Και προσθέτει "Λιγότερες είναι οι απαιτήσεις της νομολογίας, όταν οι αιτήσεις ακυρώσεως αφορούν σε πράξεις ιδρύσεως βιομηχανίας ή 25 γενικώς επιχειρήσεως. Εφόσον ο αιτών εκμεταλλεύεται ομοειδή επιχείρηση, νομιμοποιείται να προσβάλει την άδεια, έστω και αν έχει η δική του επιχείρηση την έδρα της σε άλλη πόλη ή περιοχή. (Σ.Ε. 583/1936, 1205/1948, 1181/1950, 478/1952, 1008 και 1009/1963, 2508 και 2509/1964, 30 1542 και 1543/1974.) Η άποψη του Σ.τ.Ε. είναι ορθή, επειδή οι βιομηχανίες δεν διαθέτουν τα προϊόντα τους αποκλειστικά στην περιφέρεια, όπου βρίσκεται η έδρα τους. Η Σ.Ε. 199/1961 συνοψίζει επιγραμματικά τις θέσεις του Συμβουλίου κρίνοντας ότι 'πας βιομήχανος έχει έννομον 35 συμφέρον προς προσβολήν αδειάς ιδρύσεως ή επεκτάσεως βιομηχανίας ομοειδούς επιχειρήσεως'."

'Ανκαι το απόσπασμα αυτό δεν αναφέρεται στο δικαίωμα παρεμβάσεως αλλά προσφυγής εν τούτοις βοηθά στην

προσέγγιση της άσκησης τέτοιου δικαιώματος.

Με όλα αυτά κατά νου και κρίνοντας ότι τα συμφέροντα της αιτήτριας εταιρείας αναπόφευκτα επηρεάζονται από την έκβαση της δίκης και σαν θέμα δικαιοσύνης δίδεται άδεια όπως αυτή παρέμβει στην παρούσα υπόθεση. 5

Κάτω όμως από τις περιστάσεις της υποθέσεως δεν γίνεται οποιαδήποτε διαταγή για έξοδα.

Αίτηση επιτυγχάνει χωρίς έξοδα.